

Зема ти краснописаието, възхищава са отъ него и за примѣръ та туря на другитѣ но никакъ му не иде на умътъ, че ти още незнаеш да пишешъ, че не си способенъ да изложишъ на хартия самостоятелно ни най-простата мисль защото си наученъ да прѣписвашъ отъ книгата. Най подиръ учительтъ издѣзва отъ кожата си навънъ отъ радостъ, че та научилъ на «собиране» ама незнае че сѣки пѣтъ, когато та е накарвалъ баща ти да му направилъ най простиятъ «хесапъ», [ракамъ] сѣ ѣлъ дървото или попржжията, че неможилъ да му го направишъ: дваисеть и петъ оки и половина чисто брашно и 32 оки и триста драма папурено колко оки ставатъ? Събираніето добръ знаешъ, а пакъ най простиятъ хесапи, които сѣки часъ са срѣщатъ въ животътъ неможилъ да направишъ, а пакъ баща ти ежедневно та опрекава съ това че петата година какъ си въ училището, пакъ най простиятъ хесапъ неможилъ да направишъ. Отъ какво е произлѣзло това? Отъ незнаието на учительтъ какъ да са земе за работата; отъ незнаието да учи. Сѣтливната на таково едно учение, че на дѣтето му омржнува и училището, и сичко което му напомнюва за него.

Колко дѣца сѣ станъли нещастни жертвы на таково учение! А колко дѣца и днесъ ставатъ страшна жертва на таково прѣподаване, особно въ тѣзи училища дѣто сѣ много дѣцата. Колкото сѣ по-вече дѣцата, толкова е по-лоше преподаваніето въ училището, защото количеството на дѣцата раздражава учительтъ, и той жестоко наказанія налага на бѣднитѣ дѣцица и успѣхътъ на прѣподаваніето са спира. А колко са мѣчи и самиятъ учителъ: той, сиромахътъ, выка, скача, топи си